

ἡμερῶν παρατηρήσας θαλαμηπίλον λαμβάνοντα ταμβάκον ἐκ τῆς βασιλικῆς ταύτης ταμβακοθήκης δὲν ὠμίλησεν, ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ λαβὼν αὐτὴν καὶ πλησιάζας πρὸς τὸν μνησθέντα θαλαμηπόλον τὸν προσέφερε ταμβάκον, λέγων· « Πῶς σοὶ φαίνεται ὁ ταμβάκος οὗτος; — Ἐξαίρετος, Μεγαλειότατε. — Καὶ ἡ ταμβακοθήκη; — Ὁραιότατη, Μεγαλειότατε. — Λάβε λοιπὸν αὐτὴν, Κύριε, διότι εἶναι πολὺ μικρὰ καὶ ἐπομένως δὲν ἐπαρκεῖ δι' ἀμφοτέρους ἡμᾶς.

— Ἡ νῦν Βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας Βικτωρία εἶχε μιᾷ τῶν ἡμερῶν προσδιορίσει τὴν 11. ὥραν Π. Μ. ἵνα ἐξέλθῃ τῶν ἀνακτόρων. Ἐπειδὴ δὲ ἡ κυρία ἦτις ἐμελλε νὰ συνοδεύσῃ αὐτὴν δὲν ἦλθεν ἐγκαίρως, ἡ Βασίλισσα ἠναγκάσθη νὰ περιμένῃ αὐτὴν ἐπὶ τέταρτον σχεδὸν τῆς ὥρας· ἐλθούσης δὲ αὐτῆς ἐπὶ τέλους, ἡ Βικτωρία ἐξαγχγυῖσα ἐκ τοῦ κόλπου αὐτῆς τὸ ὡρολόγιόν της τὸ ἔθεσεν εἰς τὸν κόλπον τῆς κυρίας, εἰποῦσα· « φαίνεται, ὅτι τὸ ὡρολόγιόν σας δὲν δεικνύει ἀκριβῶς τὰς ὥρας· λάβετε λοιπὸν τοῦτο.

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ. Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν Χρονογραφία τῆς Ἠπείρου καὶ τῶν ὁμόρων χωρῶν ἀπὸ Χριστοῦ μέχρι τοῦ ἔτους 1853, ἐκδίδει περιεργάτατον ἱστορικὸν σύγγραμμα ὁ ἐν Ἰωαννίνοις Κ. Παναγιώτης Ἀραβαντινὸς Πάργιος. Διηρημένον δὲ εἰς ἑξ. κεφάλαια, θέλει πραγματευθῇ περὶ τῶν ἐξῆς ἀντικειμένων·

Τὸ Α'. βιβλίον διατρέχει τὰ ἀπὸ Χριστοῦ μέχρι τῆς παρὰ τῶν Λατίνων κατασχέσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Τὸ Β'. ἐνδιατρίβει εἰς τὰ διατρέξαντα ἐν ὅλῃ τῇ ἐποχῇ τῆς Λατινοδυναστείας.

Τὸ Γ'. ἐξιστορεῖ τὰ ἀπὸ τῆς ἐπανακτήσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως μέχρι τῆς κατακτήσεώς της ὑπὸ τοῦ Σουλτάν Μεχμέτ τοῦ Β'.

Τὸ Δ'. ἐνδιαλαμβάνει ὅσα λόγου ἄξια συνέβησαν μέχρι τοῦ ἔτους 1788, ὅτε ὁ Τεπελενιώτης Ἀλῆ Πασσᾶς κατέστη τοπάρχης τῶν Ἰωαννίνων.

Τὸ Ε'. ἐξιστορεῖ ἐν ἱκανῇ ἐκτάσει, ὅσα κατὰ τὴν ὅλην Ἀλμπανικὴν ἐποχὴν ὑπέστη ἡ Ἠπειρος καὶ αἱ γειτνιάζουσαι χώραι.

Τὸ ΣΤ' καὶ τελευταῖον ἐνδιατρίβει εἰς τὰ ἐπισυμβάντα ἐν τῇ Ἠπείρῳ μετὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ μέχρι τοῦ 1853.

Ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως τοῦ περιέργου ἱστορικοῦ τούτου βιβλίου, τιμωμένου δρ. 7 ἐπικαλούμεθα τὴν συδρομὴν τῶν φιλομούσων.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

—ο—

Πάντοτε τ' ὀλόκληρόν μου
Τίθεται ἐπὶ τῆς γῆς,

Ἐνῷ στερηθεῖς τοῦ πρώτου
Ἴσταμ' ἐπὶ κεφαλῆς.

Πλὴν τὸ δεύτερον ἂν λείψῃ

Ἦς τετράποδον πηδῶ,

Κ' εἰς χωρία καὶ εἰς κώμας

Καὶ εἰς πόλεις εἰσχωρῶ.

Ἐὰν τότε 'ς τὴν ἀρχὴν μου

Ἐνα Μ μόνον προσθέσῃς,

Ἀλλοιόνῃς ἐν τῷ ἄμα

Ὅλας μου τὰς πρώτας σχέσεις.

Ὁ τυφλὸς τότε τῆς Χίου

Σὲ φωνάζει ποιητής,

Μικρὸν ζῶον ὅτι εἶμαι

Ἀλλ' ἀνδρείος μαχητής.

Κατ' αὐτόν 'ς τὴν κεφαλὴν μου

Φέρω κράνον γεραρόν

Καὶ ἀκόντιον 'ς τὴν χεῖρα

Φεβρόν καὶ τρομερόν.

Ν. Σ.

(Ἡ λύσις ἐν τῷ ἐπομένῳ φυλλάδιῳ).

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

Τοῦ φυλλαδίου 148.

—ο—

Σελ. 91. σέλη ἀρισ. στίχ. 34. ἀντὶ δοχείων,
γρ. δοχείων.

» » » » 53. ἀντὶ ἀντενέργειαν,
γρ. αὐτενέργειαν.

» » δεξιὰ » 42. ἀντὶ διατηρήσεως,
γρ. παρατηρήσεως.

Σελ. 92. » » » 12. ἀντὶ τόσῳ,
γρ. τόσων.

Σελ. 93. » ἀρισ. » 8. ἀντὶ ξένων,
γρ. ζώνων.

» » » » 14. ἀντὶ ἀντενεργείας,
γρ. αὐτενεργείας.

» » » » 51. ἀντὶ νὰ παρέξῃ τὸν
τύπον,
γρ. νὰ παρέξῃ καὶ
τὸν τύπον.